

הוציאו לו פרק חמישי יומא

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' ותניא הוא ייקח
איש הולל: (ב) יישי' דיה
הגיע ללפון ומשנכנס לתוך
חלל בית קדש הקדשים
הקפן פניו לדורס מי לכל
זרז וזרז וחד הכורים היו
ארוכים עד הכפיות ומי
ואריך אתמים וחלי של ארון
מיניין הקיד' ואח"כ מה"ד
מהלך למחלו מי הכפיות
היה כמזרח נמצא
שמהלך עד הפרוכת
הקיד':

הנהגות מהר"ב

רנשבורג
[א] רש"י ד"ה מהבן
לשמאלו וכו' היתה לו
למורה החלל כאן הס"ד
ולח"כ מתחיל הדבור בין
שני הדברים וכו'. ויכ"כ
הפ"י

תום' ימים

שאת המשמעת ליה דקאי
אלא מיטיב לו לשון שאת
בלימה עט או שאת א
עון תטיב לשון נשמות
עון וריוו של ולא יתירה
וינודושתל רחמי שכתוב
על מן תקרא ויני יעקב
בזה מן השרע שכתוב
או שכתוב ויני ורקס
הס: קשר דחלקן (דש
הס: משמע מדר' ירבע
דקאי אחרווייו דקאמר
משני דרמיס אה ר' ירבע
אמרן שיקני' מתיח ממיס
יודע מן שפדיל לתיח
אמר להם יקס שוכב עס
אנטימר יקס דילמא יקס
אמר הוה וינה דילמא מיה

שָׁמַח. הֲלֵא אִם מִיִּצִיט שָׂמַח (בְּרַשְׁתִּי ד') וְלִשְׁוֹן סְלִיחָה הוּא אִם שָׂמַח
אִם לֹא מִיִּצִיט וְלִשְׁוֹן נִשְׁאֹחַת עוֹן הוּא: **מְשֻׁקָּדִים.** אֲרַבְעָה בְּגִידִים
מְשֻׁקָּדִים (שְׂמֹחַ הֵב) אִם מְשֻׁקָּדִים כְּפֻתוּרִים וּפְרָחִים: **מִחָר.** וְלֹא
הֵלֵחַ עֲמֻלָּק מִחָר (ס"ו) אִם וְהֵלֵחַם עֲמֻלָּק מִיִּד וּמִחָר אֲנִי
נָלָא וְהֵיכֵם אִי אֲחֵם לְבָרֵךְ תַּחֲסִי:

אָרור (א) וְהָתִינִי
וְהָאִיסִי יוֹסֵף הַכְּבִלִי הוּא
אִיסִי בֶן גֹּדֵר אַרְיָה
וְאִיסִי בֶן מַהֲלָאֵל וְזֶה
שֵׁמוֹ בְּדִאוּרִיִּיתָא לִיכָא
וְהָא לִיכָא וְהָא אִיכָא
חָתָם אֶת נַעֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיּוֹבִחֻהוּ וּבָחִים שְׁלָמִים
וְאִידֵי פְרִים לֶרֶב חֶסְדָּא
יְהוּדָה פְּשִׁטָּא לִיה:
הַפְּרוּפָה מִן הַדְּרוֹס
לִדְּבִיחָהוּ עַד שְׂמֹנֶעַ
לְפָנֵי הַדְּרוֹס מַהֲלָךְ
עַד שֶׁהָיָה מִגִּיעַ לְאִרְזֵי
מַחֲתָה בֵּין שְׁנֵי הַבְּרִידִים
כִּי נַחֲלִים וְנַחֲמָלָא כָּל
זֶה וְבָא לוֹ בְּדֶרֶךְ בֵּית
קִצְרָה כְּבֵית הַחֲצִיצוֹן

מר (כ"ד ק"ט). חרון עשעה משה
היה לו חור עשירה אמונת צדק
קדש הקדשים לכל רוח ורוח:
מלך לשמלו עם הפרוה. משה
מלך לדרוס שחלו למוה וספרים
היה לו למוה החלל א לבין שני
הצדדים והצדדים היו ארוכים עד
לפרוה רחשן אחד למעבר והשי
למוה אחד צדאש הארון לצפון
ואחד צדאש לדרוס וארון אמונת
וחי של ארון כיוון: דרך כיוספו.
כש שנכנס כשהולך לדרוס עד
שגיע לארון פניו כלפי דרוס אל
כיהל לרוי היסב כן פניו לצלח אל
יואל דבר אחריו ופניו לארון: צדק
צדק

החילון. צהיכל: גב' מי פרוכס. אמה טרקסין הוס: טשימו צהיכלו מלדו. אלמל גבי חרון קאי וממילא שמעין דעמו גנוט: יולד' ש' אוקר. ודאל שמה יבלה לנבל: מנו אל ארון הקדש בניות. והל המס קאי אלל גניח היל: אלסל שמה שמה וכו'. כתיב צהרון אשר אועד לך שמה (שמות) ול כתיב צללנל חועד וכן שמה מלל העומר (שס טו) וחליל צלוסית מללנלל המן: דורוס דורוס. כתיב צללנלל למשמרת לצורוסים (שס) וכתיב צללנלל שמן משחת קודש מהל וז' וגו' (שס) ולחילי יהיה של אהור

מאכלהם במשמרת משמרת דכחיזי ביה למשמרת לאות לבני מרי
(ומבדנא ח) ככין שני הכדים. כאילו היו שם ונותנה עיניה: טמן.
"מתח" כמד" דברא עמילי (דף מטו): וצורב דני שיהא עושה שוהה
לכא: מני דברא צורב עמילי חוזה לו. ממחיל לצורב בראש
ידו אליו וצורב תמיד בתשיבה עד ראש המחתה השני אשר אלז בית
פשימה לו ככד גופו והולך וצורב תמיד הלואה עד ראש המחתה השני:
שלח

שאלת משוקדים בחי ארור וקם. תימה הוא דליל נקטינהו כסדר שכן כמזכיר בתורה ודמי הוה ליה לממר שאל ארור ממחר משוקדים וקם ו"א אמאי לא דרשינהו לכו לפניהם ולאחריהם כמו בשנר ובמרכית (ויחלף זה) דדרשינו ליה בפרת אחורו נשך

וַיִּבֶט אֶל הַיָּם וְלֹא חָזְרוּ וַיִּכְנֹס וַיִּדְרָשׁ
לִיהוָה בְּפִי אִמֶּר לֵב הַמַּחְמֹה
וַיִּשְׁמַע דָּף לָהּ: אֹפֶשֶׁת וְאוֹלֶנֶשׁ יִ"ל גְּבִי
שָׁמַת אִי קָהִי אֲחָס מִיֵּטִיב אִי הוּא לָשׁוֹן
מִלִּחְמָה וְאִי קָהִי אֲחָס לֹא מִיֵּטִיב אִי
הוּא לָשׁוֹן נְשִׁיאוֹת עוֹן וְכֵן אֲרֹר אִי
קָהִי אֲרֹר אִי קָהִי אֲשֶׁכֶס שְׂחֹה כְּעֵן
דְּמַכִּי אֲרֹר כְּעֵן וְאִי קָהִי אֲחָס אִי
קָלֵל אֲחָס וְכֵן מַחֵר אִי קָהִי אֲמַלְחָמָה
וְאִי אֲחָנֹכִי נָכַס עַל רֹאשׁ הַגְּבֻעָה הַיּוֹם
לְהַתְּחַלֵּל קוֹדֶם הַמַּלְחָמָה דְּמַכִּי
הַיִּעֲרֹךְ שׁוּךְ לֹא בָּזָר (וְיֹדֵעַ לוֹ) וְאִי
קָהִי אֲחָנֹכִי נָכַס מַחֵר לְהַתְּחַלֵּל וְכֵן
וְקֹס וְלִפִּי שְׁאִין פִּירוּשׁ שׁוֹעַ עִ"ב אִין
לְהַסֵּה הִכְרַע אֲבָל אֲחֻשְׁקִים קֶשֶׁה וִי"ל
מִשּׁוֹם דְּלֹאִיכָּה אֲמַלְחָמָה גְּבֻעִים
וַיִּמְנֹרוּהָ אֲרַבְּנֵה גְבֻעִים וּמִשְׁמַעוּ
אֲחֻשְׁקִים כְּפִתּוּרֵיהֶם וּפְתוּרֵיהֶם וְקָהִי
אֲחֻרֵינֵהּ מוֹחֵבֵת דְּמִשְׁקִים לֹא קָהִי
אֲחָלָה אֲגֻבִּיעִים דְּמַכִּי שְׁלֹשׁ גְּבֻעִים
מִשְׁקִים וְלֹהִי אִין לוֹ הִכְרַע וְהֵא
לְפָנֵי תַנְהִי בּוֹחֵים בְּפִי שֵׁי (דָּף כד.)
גְּבִי וְלֹקֵחַ הִכְסֵּן מִדֵּם הַהִשְׁתַּלֵּת אֲחֻשְׁקִים
וְנִתָּן (וְיֹדֵעַ דָּהּ) דְּלֹאִיכָּה דְּמוּקִי בִּזְאֻעֵנו
אֲלֻקִּיָּה וְיֹדֵעֵה דְּמוּקִי אֲחֻנִּיָּה וְיֹדֵעֵה
דְּמוּקִי אֲחֻרֵינֵיהֶם יֵשׁ לְפָרֶשׁ טַעְמָה
דְּמִתָּן דְּמוּקִי לֹהֵה אֲחֻרֵינֵיהֶם מִשּׁוֹם
דְּפִשְׁטָה דְּקִרְקָה אֲלֻקִּיָּה לְדַלְפִּי קָהִי
וּמוֹקֵמִין לִיה נְמִי אֲחֻנִּיָּה כְּדֹאשְׁכֵּן
כְּתַנְלֹאִים דְּמַכִּי וְלִקְחַת מִדֵּם הַפֶּר
וְנִתָּמַח עַל קִרְוֹת הַמַּחְזֵק בִּזְאֻעֵנו
וְשִׁמְתָה (טו) וְהַסֵּה עַל כִּרְחֹק קָהִי
לֹא אֲחֻנִּיָּה וּמִתָּן דָּלָה מוּקִי לִיה אֲלָה
אֲלֻקִּיָּה כְּמִשְׁמַעוּתֵיהֶם וּמִתָּן דְּמוּקִי לִיה
אֲחֻנִּיָּה יִלְיָף מִתְּנֹאִים דְּהִסָּה לֹא קָהִי
אֲלָלָה אֲחֻנִּיָּה לְפָנֵי וְלֹא אֲלֻקִּיָּה
לְפָנֵי פְתוּרִי:

הוא יוסף הכבלי ב' והא דלמר
 ליה רב חסי דרבי שלא
 בפ' גנות כותים נדה (דף לז:) אלא
 הוא חסין כי יהודה רבי חסין בן גור
 אריה דהוא חסין בן דבאלא דהוא
 חסין בן מהללאל אחיה דנחשא דלא
 שלטי ביה רוקבא ולא קאמר נמי דהוא
 יוסף הכבלי דהוא חסין חסא הולל
 שהיה כל השמות הללו היה כי דנחשמע
 אלא חסין דלא קא חשיב הכא אלא
 שמות דחסי דדמיא לשמו של רב
 חסין (א) **יצא** ובא לו דרך בניסוחו
 אלא דכיהא דרך אחוריו לא שמה
 ביהא דהוא פ' שני דשבווע (דף עז)
 הנכנס לבית המנוגע וסביבו נכנס וכו'

החוק מחוטטו טבור מדאטעריר והבא אל הבית (ויקרא יד) דרך בראש
אקברה תורה יצאה דרך אחוריו שמה יצאה בראשו הכא דלע"ג דכמי
ויצא אל המזבח (ויקרא טז) ויצא דרך אחוריו כתלמיד הנפטר מרבו:
המחממה של גז פנים שאותו ראש המחמה אינו לגז ידו והולך ומושב
ידיה: ופניא אידך. מתחיל לגזרה בראש הפונה חוצה לגז ההיכל שחיל
של

ותם באהל מועד לפני העדות אשר ארעד לכם שמה, וגאמר בשמן המשחה ואל בני ישראל יהיה זה לי לזוודותיכם. ובמטה אהרן נאמר ויאמר ה' אל משה השב את מטה אהרן למשמרת על גבי תנאים. הן ממאן דאמר עוברת לאפוקי ממאן דאמר פשוטה. וכשמקטיר עומר אחריו הקטורת כלפי המערב שהוא פנים הבית, ולפיקח אומרים לו זהוהו אל תחטיל מלפניך שמה כהונה מן השלשית כהונה ומן העשן

מִזְאָר ב ג ד מ"י פ"ד
מהלכות עובדות יו"כ
הלכה א:
מִזְאָר ה ו ז ח ט מ"י פ"ד
מהל' בית הכחירה
הלכה א:
מִזְאָר י מ"י פ"ד מהלכות
עובדות יו"כ הלכה א:
מִזְאָר כ ב מ"י שם ופ"ג מהל'
תמידין הלכה ח:

זומפ רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

ואילו הן, שאת משקרים
מחר אחרי וקס. ותיגא הוא
דפן איש הוצל הוא איסי
יחפן יהודה, ופריקני
כאורייתא ליכא אבל
בנביאי איבע קראי טובא
דליח תהא איבע, ויהא רבני
ר' חסדא תתבי וישלח את
נערי בני ישראל ויעלו
בטלות ונו', אפי' בעיא
במציגה הא פוק ראשון,
ואומרינן בה למאי נפקא
מינה, מר וזרטא אמר
לפסוק טעמא, ר' אבא
למר לאמר רבי עזי עולה
כעולה שהקריב ישראל

[illegible]

נאמר במקלו של אהרן וזה
תדבר לאמר שמן משחת קוד
לדורותיכם. צבר את הקטורה
למזרח ופניו למערב, וצובר